

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2621010397
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2621010397.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaných A. B. a C. D., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou účasti ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovanej A. B. proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 22.11.2022 pod sp. zn. 1T/68/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.08.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uznal obžalovaného C. D. vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a obžalovanú A. B. uznal vinnou zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou účasti ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej dohode obžalovaných C. D. a A. B., kedy obžalovaná A. B. v presne nezistený deň v období od 16.09.2019 do 22.09.2019 telefonicky kontaktovala obžalovaného C. D., aby sa stretli, pričom stretnutie sa následne uskutočnilo v presne nezistený deň v obci B. na štrkovom parkovisku, ktoré sa nachádza za železničným priecestím v smere od E. na F. a na stretnutí obžalovaná A. B. povedala obžalovanému C. D., že treba ísť do obce G., zo strany od B. popri družstve, kde sa po ľavej strane nachádza veľká brána a oplotenie, kde sa nachádza veľa áut, pričom obžalovaná A. B. taktiež povedala obžalovanému C. D., že za jedno podpálené auto mu zaplatí 500,- €, následne obžalovaný C. D. v presne nezistený deň v období od 23.09.2019 do 30.09.2019 išiel najskôr na obhliadku miesta do obce G., kde parkovali vozidlá a následne dňa 01.10.2019 v presne nezistený čas opätovne išiel do obce G., kde pri lesnom poraste neďaleko začiatku obce G. od obce B. odstabil svoje osobné motorové vozidlo a ďalej pešo prišiel do obce G. k parcele č. 1628/3, kde popod dvojkrídlovú bránu preštrčil dve bandasky s benzínom, bránu preskočil a s bandaskami pristúpil najskôr k osobnému motorovému vozidlu zn. Nissan Micra, modrej farby, rok výroby 2003, VIN: F., ktoré benzínom polial a potom pristúpil k motorovému vozidlu zn. Mercedes – Benz Sprinter, žltej farby, rok výroby 2005, VIN: H., ktoré tiež polial benzínom a následne obidve vozidlá podpálil prinesenou zápalkou, potom sa vrátil k svojmu vozidlu a počas cesty domov informoval obžalovanú A. B. o zapálení vozidiel, pričom sa obžalovaní asi po týždni stretli v obci B. na štrkovom parkovisku, kde obžalovaná A. B. odovzdala finančnú odmenu v presne nezistenej výške 700 až 800,- € obžalovanému C. D. a následne po pár dňoch v doposiaľ presne nezistený deň v obci B. na štrkovom parkovisku doplatila finančnú odmenu za podpálené vozidlá, spolu tak obžalovanému C. D. za podpálenie vozidiel vyplatila 1.500,- €, pričom uvedeným konaním bola spôsobená poškodená B. I. – JAMIS, IČO: 41 400 143, 906 31 Hlboké 297, škoda poškodením vozidiel vo výške 4.100,- €, Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému C. D. podľa § 361 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, n/, k/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona s poukazom § 41 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní

1 (jeden) rok, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona podmiennečne odložil a zároveň mu podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/4/2022 zo dňa 24.03.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.03.2022 ohľadom obž. C. D., nar. XX.XX.XXXX v E. ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Obžalovanej A. B. okresný súd za túto trestnú činnosť uložil podľa § 245 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého jej podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona podmiennečne odložil a zároveň jej podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Prvostupňový súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č.l. 196-206 spisu.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná A. B. a to voči všetkým výrokom rozsudku (č.l. 181-182 spisu), ktoré odôvodnila osobitným písomným podaním (224-234 spisu). Obžalovaná A. B. v písomnom zdôvodnení odvolania namietala (skrátene), že stanovená výška škody udanej firmou JAMIS, IČO: 41 400 143, 906 31 Hlboké 297 v trestnom konaní na sumu 4.100,- eur nezodpovedá skutočnej realite. Ako právnická osoba je povinná firma JAMIS, kúpu vozidla evidovať v účtovníctve firmy. Teda nestačí, pokiaľ poškodená strana tvrdí, že všetky doklady a kúpno-predajné zmluvy napr. k vozidlu Mercedes boli spálené a ústne hovorí, že vozidlo Mercedes bolo kúpené za 3000,- eur v Rakúsku a to bez povinnej účtovnej evidencie firmy. Teda firma JAMIS mala OČTK predložiť okrem svojho tvrdenia aj účtovnú knihu nákupu zaevidovaných vozidiel za príslušné roky, čím by bol aj deklarovaný majetok firmy vo forme poškodených vozidiel.

V ďalšom uviedla, že firma JAMIS predložila kópiu OČTK originál kúpno-predajnú zmluvu zo dňa 10.12.2017 na poškodené vozidlo Nissan na sumu 1550,- eur. Ako doklad dôveryhodnosti ďalej firma predložila výdavkový doklad č. V20170159 vydaný dňa 10.12.2017 pánovi G. C., B. na sumu 1550,- eur ako platba od firmy Jamis - B. I.. K tomu dodala, že sa jedná o nepravú kúpno-predajnú zmluvu. Tak isto výdavkový doklad č. V20170159 firmou JAMIS nebol vydaný vlastníčkovi predávaného vozidla, podľa rakúskeho technického preukazu pánovi G. C.. J. G. C., po fyzickom ukázaní kúpno-predajnej zmluvy a takisto výdavkového dokladu, tieto označil za „K.". Pán C. predložil originál a poskytol fotokópiu s čestným prehlásením vykonaným dňa 30.03.2021 pred rakúskym notariátom ohľadne tohto vozidla. Poškodené vozidlo Nissan bolo dňa 16.03.2017 predané za sumu 800,- eur. Teda cena obvyklá vozidla Nissan Micra v Rakúsku, ktorá odpovedala stavu vozidla v čase predaja 16.03.2017, bola 800,- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že firma JAMIS predložila OS Senica falošnú kúpno-predajnú zmluvu a výdavkový doklad s nepravým podpisom pána C., je takýto doklad kúpy vozidla neakceptovateľné pre predmetné konanie o výške škody a tomu odpovedajúce trestné sadzby.

Taktiež namietala, že Firma JAMIS nepredložila OČTK a napokon OS Senica žiadny hodnoverný doklad o zakúpení poškodeného vozidla Mercedes. Firma JAMIS len tvrdila, že vozidlo bolo v roku 2018 zakúpené v Rakúsku za sumu 3000,- eur, a všetky doklady o existencii a kúpe vozidla boli zničené požiarom. Firma JAMIS pokiaľ teda došlo k zničeniu relevantných dokladov pre súdny proces mala OČTK a OS Senica predložiť záznam v účtovníctve firmy za rok 2018 o vierohodnosti zakúpenia vozidla Mercedes a teda nákladov a majetku firmy. Uviedla, že s veľkou pravdepodobnosťou sa jedná aj u vozidla Mercedes, tak ako to bolo uvedené u vozidla Nissan Micra o nereálnu cenu. Na základe identifikácie poškodeného vozidla Mercedes-Benz Sprinter 311 CDI sa s pomocou rakúskej polície podarilo identifikovať majiteľa a vlastníka. Rakúskou políciou bol vydaný duplikát technického preukazu k poškodenému vozidlu. Na základe technického preukazu bol následne zistený posledný majiteľ vozidla pán D. E. A., A. X, D.. J. D. E. A., dňa 29.03.2021 pred notárom v Gänserndorfe vydal čestné prehlásenie, v ktorom popísal technický stav poškodeného vozidla, skutočné najazdené kilometre, dátum predaja vozidla a tak isto cenu, za ktorú vozidlo predal. Pán D. E. A., ďalej uviedol, že predajná cena 300,- eur zodpovedala technickému stavu k dátumu predaja. Pán D. E. A., zdôvodnil ústne zanedbaný technický stav vozidla skutočnosťou, že po ťažkej autonehode zostal trvale ťažko invalidnou osobou, a nemohol sa dostatočne venovať technickému stavu predmetného vozidla. Všeobecná predajná cena zodpovedajúca technickému stavu vozidla Mercedes-Benz Sprinter 311 CDI v Rakúsku dňa 14.05.2018 predstavovala 300,- eur, a za túto sumu vozidlo bolo aj predané.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ktoré sa obžalovaná dozvedela až dňa 06.12.2022, mala dovtedy za to, že bola OČTK správne určená a vyčíslená cena poškodených vozidiel na sumu spolu 4.100,- eur. Nemala doteraz žiaden dôvod pochybností a tomu odpovedalo aj jej konanie. Firme Jamis uhradila škodu cez 2000,- eur. Avšak podozrivým konaním firmy JAMIS na vzniknutej situácii a oklamaním OČTK, prokuratúry a následne súdu, kedy jednoznačne kúpno-predajná zmluva pre vozidlo Nissan Micra nie je pravá, mala za to, že vyčíslená škoda poškodených vozidiel nie je 4.100,- eur, ale len 1.100,- eur /a

to bez amortizácie/. Pretože výška trestu je bezpodmienečne viazaná na výšku vzniknutej škody teda malá škoda, väčšia škoda atď. podala odvolanie.

V doplnení odôvodnenia odvolania obžalovaná uviedla (skrátene), že obvinený C. D., nar. XX.XX.XXXX, nie je tá osoba, s ktorou komunikovala, pričom obsah komunikácie osoby pod prezývkou C. uviedla v zápisnici OČTK a OS Senica. Obžalovaná osobu C. D. videla na súdnom pojednávaní OS Senica dňa 22.11.2022 prvý krát a s touto osobou sa nikdy predtým nestretla a nekomunikovala. Na súdnom pojednávaní sa jednalo o drastickú fyzickú zmenu osoby, ktorá mohla mať podstatu napr. v dlhodobom užívaní drog. Napriek nesúhlasu - výšky postavy, farby vlasov, vychudnutosti, zmena tónu hlasu oprávnené bez dôkazov nechala túto osobu dokončiť súdny proces, pretože akékoľvek pochybnosti by boli v tomto prípade vyhodnotené ako účelová obrana.

V ďalšom poukázala na to, že od samého počiatku jej bolo zrejmé, že osobu C. nepožiadala o podpálenie cudzích vozidiel a zároveň nikomu nič nezaplatila, nemá to dôvod ani logiku. S najväčšou pravdepodobnosťou kúpna zmluva pre vozidlo Nissan Micra s kúpnu cenou 1550,- eur je falzifikát, ktorý je na strane predávajúceho C. G. podpísaná tou istou osobou t.j. poškodenou B. I.. Za takýchto podmienok, kde na jednej strane vás jednoznačne bez pochybností identifikuje a bez hmatateľných dôkazov len hovorí obžalovaný C. D. o jeho verzii skutku a na druhej strane poškodený firma JAMIS- B. I. poskytne OČTK a OS Senica falzifikát kúpno-predajnej zmluvy na vozidlo Nissan Micra a druhú škodu, vozidlo Mercedes Benz, ktorej hodnotu vyčíslil, pričom ona vozidlo kúpila za 3000,- eur, bola slobodná obhajoba podľa jej vnútorného presvedčenia tak, ako bola vykonaná, preto uhradila poškodenej sumu 2000,- eur a iné, aby firma JAMIS- B. I., ďalej bola zastavená špekulatívnym chovaním, tak ako sa to potvrdilo v jej Vyjadrení sa k odvolaniu zo dňa 18.01.2023, kedy navyšuje cenu vozidiel a podvodne uvádza, prečo vozidlo Mercedes-Benz Sprinter 311 CDI nebolo v daňových dokladoch firmy za rok 2018. Firma Jamis si neuvedomuje, že OČTK vykonalo fotodokumentáciu a iné dokumentovanie škodovej udalosti. Z fotodokumentácie je jednoznačne preukázateľné, že vo vozidle Mercedes Benz sa žiadna benzínová elektrocentrála zn. Honda v hodnote 300,- eur nenachádzala.

Obžalovaná zopakovala, že obžalovanú osobu - C. D., túto osobu nepozná a nikdy sa s touto osobou osobne nestretla, ani nekomunikovala, nie je možná tak rapidná zmena osoby - výška postavy, farba vlasov, vychudnutie, zmena hlasu. Obžalovaný C. D. hovorí, že sa stretli v B. na štrkovom parkovisku a to niekoľko krát, pričom žiadne štrkové parkovisko v obci B. široko-ďaleko neexistuje a nikdy nebolo. Podľa znaleckého posudku č. PPZ-KEU-BA-2019/12475 zo dňa 16.10.2019 vypracovaného KEÚ PZ odb. prírodného skúmania a kriminalistických analýz Bratislava bolo zistené, že z predloženej stopy č.1: použ. rozbitá zápalná fľaša - nebola zistená prítomnosť látok pochádzajúcich zo zvyškov horľavých ľahko zápalných kvapalín, ktoré by mohli byť použité ako akcelerátor horenia uvedeného požiaru. Stopa č.2: zápalná sklenená fľaša, stopa č. 5: PET fľaša - bola zistená prítomnosť malého množstva odparených zvyškov automobilového benzínu. Stopa č. 6: zemina bola zistená prítomnosť malého množstva odparených zvyškov automobilového benzínu. Teda skutok sa nestal tak, ako ho popisoval obžalovaný C. D., že použil 2 kanistre benzínu. Skutok podľa zistených dôkazov sa stal podľa názoru obžalovanej nasledovne: Páchatel si priniesol v stope č.5 PET fľaša automobilový benzín, a ďalej stopa č.1,2 Bernard Bohemian, ale svetlé pivo 0,5 l v počte 2 ks. Páchatel v kľude sa posilnil pivom zn. Bernard Bohemian. Po konzumácii pív následne z PET fľaše preliat časť automobilového benzínu do stopy č.2 t.j. pivovej fľaše a pri prelievaní časť vylial aj na zeminu stopa č. 6. Pivovou fľašou polial jedno vozidlo a PET fľašou druhé vozidlo. Fľaše ako stopa č.1,2,5 páchatel zanechal na palete s dlažbou na predmetnom pozemku. Po poliatí 2 vozidiel tieto zapálil. Teda to, čo hovorí obžalovaný C. D., nezodpovedá realite zaistených dôkazov z miesta činu. Ďalej obžalovaný C. D. „hovorí“, že následne po čine t.j. dňa 02.10.2019 cca po 1.00 h. kontaktoval obžalovanú A. B. a oznámil jej „už je to hotové“. Obžalovaná, ale aj obžalovaný polícii zverejnili svoje telefónne čísla a tak isto Facebookovú stránku, pričom takáto komunikácia, o ktorej celkovo hovorí obžalovaný sa nikdy s C. D. nepotvrdila.

Taktiež obžalovaná namietala, že pri nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu pri výsluchu na polícii, obžalovaná v časti fotodokumentácia videla fotografiu páchatela, ktorý bol priamo odfotený pri čine dňa 02.10.2019, avšak pri súdnom konaní na OS Senica dňa 22.11.2022, kedy mala sudkyňou obžalovaná možnosť opätovného nahliadnutia do vyšetrovacieho spisu a porovnať ho s obvineným C. D., táto fotografia v spise nebola. K tomu uviedla, že až teraz sa jej podarilo získať fotografiu osoby pod prezývkou C., s ktorým komunikovala v čase tak, ako to uviedla do vyšetrovacieho spisu. Dodala, že osobu C. D., túto nepozná, nikdy pred súdnym konaním dňa 22.11.2023 túto osobu osobne nevidela, a preto túto osobu nemohla ako objednávateľ na predmetný čin za odplatu nahovoriť. K vyjadreniu sa poškodenej k odvolaniu zo dňa 18.01.2023 uviedla, že kúpno - predajná zmluva zo dňa 10.12.2017 na sumu 1550,- eur predložená OČTK a originál OS Senica je falzifikát. Nie je podpísaná predávajúcim G. C., a nie je podpísaná ani priekupníkom pánom L. - Gänsensdorf-Rakúsko. Kúpno-predajná zmluva

je na strane predávajúceho G. C. podpísaná poškodenou B. I.. Poškodená B. I. vykonala niekoľko podpisov do zápisnice svedka poškodeného. Tieto podpisy boli porovnávané s vykonaným podpisom C. na predmetnej kúpno-predajnej zmluve a našla sa takmer 100% zhoda. Typ písma, šírka písma, vedenie sklonu písma, výška písma, vedenie rukou písma t.j. ostrosť oblúkov - ľahká ruka, ťažká mužská ruka a iné atribúty.

K tomu dodala, že aby firma JAMIS pri predaji vozidla dosiahla čo najväčší zisk, bol B. I. vytvorený falzifikát kúpno-predajnej zmluvy s nadsadenou predajnou cenou 1550,- eur a následne po predaji vozidla odvedené menšie dane zo zisku firmy. Vzhľadom na skutočnosť, že firma JAMIS- B. I. firmu prevádzkuje od 10.06.2004, je podozrenie, že takýchto kúpno-predajných zmlúv môže existovať viacero a vzniká oprávnené podozrenie z daňových únikov firmy Jamis. Namietala, že bolo požiadané firmu M., aby firma ako člen Asociácie overovateľov vozidiel preverila akékoľvek dostupné informácie z akýchkoľvek zdrojov o vozidle Mercedes Benz a boli zistené nasledovné údaje: Dňa 20.06.2018 D. I. manžel poškodenej JAMIS- B. I. uverejnil inzerát na internetovej stránke autobazar.eu - predaj poškodeného vozidla Mercedes Benz, kde v inzeráte uviedol svoje meno D., telefónne číslo: XXXX XXX XXX, 9- fotografií vozidla, a predajnú cenu 1900,- eur, stav km 170 000km. Analýzou fotografií vozidla bolo zistené, že fotografie boli vyhotovené dňa 25.05.2018 cca 10.10 h., pričom pôvodný majiteľ v Rakúsku pán D. E. A. vozidlo predal 14.05.2018 t.j. 11 dní od predaja vozidla v Rakúsku. Ďalej podľa zväčšeného pozadia za vozidlom bola zistená poloha miesta uskutočnených fotografií. Toto miesto sa nachádza na tej istej ulice ako sídli firma B. I. -JAMIS, Hlboké 297.

Podľa názoru obžalovanej vozidlo Mercedes Benz bolo firmou JAMIS privezené na Slovensko max. dňa 25.05.2018, kedy boli v obci G. vykonané fotografie pre inzerciu na predaj vozidla prostredníctvom internetového portálu N.. Vozidlo firma JAMIS predávala dňa 20.06.2018 za cenu 1900,- eur, to znamená, že OČTK a OS Senica B. I. klamala, že vozidlo bolo v Rakúsku zakúpené za 3000,- eur. Pozmenené najazdené km vozidla na hodnotu 170 000 km zvýšili predajnú hodnotu vozidla. Napriek tomuto podvodu sa vozidlo od 20.06.2018 do 01.10.2019, kedy došlo k poškodeniu vozidla nepodarilo pre technický stav vozidla predat' za sumu 1900,- eur. Teda predajná cena 1900,- eur bola nereálna pre predaj vozidla v roku 2018 a nadhodnotená. Bolo teda podľa jej názoru jednoznačne preukázané, že vozidlo firma JAMIS- B. I. zakúpila v Rakúsku v rozmedzí 14.05.2018 do 25.05.2018, kedy boli vyhotovené foto vozidla v obci G.. To znamená, že vozidlo Mercedes Benz bolo zakúpené v zdaňovacom období za rok 2018 a teda kúpna zmluva a kópia technického preukazu mali byť založené v daňových dokladoch z roku 2018 a nie vo vozidle. Z daného vyplýva, že vozidlo Mercedes Benz nebolo účtovne zaevidované v zdaňovacom období roku 2018 vo firme JAMIS - B. I., a teda sa jedná pravdepodobne o nelegalizované vozidlo firmou JAMIS na účtovné a daňové účely v SR. Všeobecná predajná cena zodpovedajúca technickému stavu vozidla Mercedes-Benz v Rakúsku dňa 14.05.2018 predstavovala 300,- eur, a za túto sumu vozidlo bolo aj predané.

Poukázala tiež na to, že poškodená B. I. počas celého trestného konania do rozsudku dňa 22.11.2022 tvrdila, že nemali žiadnych nepriateľov a neprajníkov. Dňa 18.01.2023 vo vyjadrení sa k podanému odvolaniu uvádza, že niekto sa pokúsil podpáliť vozidlá už začiatkom augusta 2019. Z akého dôvodu toto neuviedla poškodená do zápisnice svedka zostáva otáznou, ale je všeobecne známe, že pri predaji ojazdených vozidiel dovezených prevažne z Rakúska niektorých kupujúcich oklamala skutočným technickým stavom vozidla a s týmito kupujúcimi mala rôzne konflikty.

K odvolaniu obžalovanej sa vyjadrila poškodená B. I. osobitným písomným podaním (č.l. 210 spisu), v ktorom táto uviedla, že sumu, ktorá je uvedená v jej výsluchu, ona resp. jej manžel D. I. skutočne uhradil, pričom obidve autá kúpili nie priamo od majiteľov vozidiel, ale ako je to v Rakúsku bežné, od priekupníka s autami, pričom manžel kúpil obidve vozidlá od pána L. v meste Gänsensdorf, kde kúpne zmluvy od vozidiel obdržali od uvedeného priekupníka pri nákupe vozidiel, pričom zmluvy už boli podpísané podľa priekupníka od pôvodných majiteľov. Za akú sumu on kúpil vozidlá nevedela.

K vozidlu Nissan uviedla, že za toto manžel pánovi L. zaplatil 1.550€, pričom sa na aute sa v roku 2018 menila prevodovka v hodnote 250€ a čelné sklo v hodnote 100€. Teda spolu zaplatila za auto 1.900€. Nefunkčná prevodovka bola v kufri auta ešte v čase jeho podpálenia. V roku nákupu, resp. požiaru vozidla malo tržnú hodnotu okolo 2.500€, nakoľko malo najazdených necelých 120 000 km.

K vozidlu Mercedes uviedla, že vozidlo kúpili začiatkom roka 2019 od pána L. za sumu cca 2.500€, pričom technický stav ani km nezodpovedali stavu popisu pôvodného majiteľa, nakoľko auto bolo celkom bez hrdze, malo najazdených 189000 km a bolo vo výbornom technickom stave. Či ho niekto od pôvodného majiteľa kúpil za sumu 300€ nevie. Pri výsluchu na polícii pravdepodobne uviedla, že vozidlo kúpili v roku 2018, pričom si tým nebola istá, či ho kúpili na konci roka 2018 alebo začiatkom roka 2019, nakoľko daňové doklady z roka 2018 mala u pani, čo sa jej stará o účtovníctvo a ráno o 03.00 h. ju nechcela kvôli tejto informácii budiť. Taktiež bola v šoku zo zapálenia vozidiel a výsluch sa konal ráno

o 03.00 h., a preto to nevedela presne. Asi dva mesiace pred zapálením vozidiel im niekto hodil na pozemok, kde mali vozidlá, dve zápalné fľaše, tak aj z toho už bola dosť rozrušená a psychicky unavená. Keby bolo auto kúpené v roku 2018, tak by mala kúpnu zmluvu a kópiu technického preukazu v daňových dokladoch z roku 2018 a nie vo vozidle, kde ich manžel nechal. V apríli 2019 mala ťažký úraz, bola PN 4 mesiace a na doklady vo vozidle zabudli.

K tomu dodala, že škodu spôsobenú zhorením motorových vozidiel uviedla na základe skutočných nákladov, za ktoré vozidlá zadovážila. V nákladnom priestore vozidla Mercedes Sprinter bola požiarom zničená benzínová elektrocentrála zn. Honda v hodnote 300€, čo ani do výšky škody v čase výsluchu na základe stresu z udalosti a pokročilej nočnej dobe výsluchu neuviedla. Ďalšie náklady jej vznikli aj likvidáciou zhorených vozidiel, čo tiež v škode nezohľadnila. V čase výsluchu nemala najmenší dôvod uvádzať inú, ako skutočnú výšku spôsobenej škody, nakoľko vozidlá neboli poistené a to, že sa niekedy zistí páchatel tiež nemohla vedieť. K uvedenej veci ešte dodala, že podľa jej názoru obžalovaná vedela o dokumentoch z Rakúska z marca roku 2019 skôr ako odo dňa 6.12.2022, nakoľko býva v tej istej domácnosti ako jej strýko O. O. B., ktorý ešte v roku 2021 telefonoval manželovi a do telefónu mu vykrikoval, že si pozisťoval veci okolo áut a že jej manžel ešte uvidí. Preto tieto pochybnosti mala vyjadriť počas prípravného konania alebo konania pred súdom, kde sa mohli objasniť.

Záverom poškodená zastávala názor, že ako hlavný dôvod odvolania sa proti rozsudku považuje pomstu spomínaného O. B., bytom B. P. XXX, voči jej manželovi a jej rodine a to z dôvodu, že manželov brat Q. I. prebral menovanému jeho družku E. J., s ktorou predtým žil. O. B. niekoľko krát prišiel za jej manželom domov alebo na pozemok, kde stáli autá, a povedal mu, nech bratovi dohovori, aby nechal jeho bývalú družku na pokoji a odišiel od nej. Od toho času sa O. B. spolu so svojou neterou A. B. úplne nezmyselne a bezdôvodne zameril na pomstu jej manželovi a spôsobujú psychickú ujmu aj poškodenej.

Okresná prokurátorka a obžalovaný C. D. odvolanie nepodali. Okresná prokurátorka sa k odvolaniu obžalovanej A. B. v primeranej lehote aj napriek výzve okresného súdu nevyjadřila.

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie za účasti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave a obžalovanej. Obžalovaná bola o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomená, upovedomenie prevzala dňa 12.07.2023.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za súladný a zákonný vo všetkých výrokoch. V súvislosti s postojom obžalovanej ku spáchaniu skutku uvedeného v rozsudku poukázala na to, že obžalovaná sa poškodenej osobe na hlavnom pojednávaní ospravedlnila, uhradila jej 2.000 eur ako náhradu škody, pričom však spáchanie skutku samotného poprela a v odôvodnení odvolania uvádza argumenty, ktorými svoju vinu pochopiteľne ďalej popiera, ako i ďalšie skutkové otázky. Prvostupňový súd uložil obžalovanej podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, pričom k ani zákonnosti ani primeranosti tohto trestu tiež nemala žiadne výhrady. Odvolanie obžalovanej navrhla zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Obžalovaná v konečnom návrhu navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a prejednanie, pokiaľ ide o obž. D., naďalej pochybuje že išlo o totožnú osobu s ktorou komunikovala.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovanej je nedôvodné.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s Trestným poriadkom, na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu veci nevyhnutného pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia, zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovaných na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel tak ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku jasne vyložil, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných

a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

K výroku o vine vo vzťahu k obžalovanej:

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom rozsudku nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Na základe obsahu spisového materiálu aj krajský súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že kritického dňa obžalovaný C. D. po predchádzajúcej dohode s A. B. podpálil dve osobné motorové vozidlá, čím spôsobil poškodenej B. I. škodu poškodením vozidiel vo výške 4.100 eur, pričom za toto konanie mala obžalovaná A. B. odovzdať obžalovanému C. D. finančnú hotovosť v celkom sume 1.500 eur. Krajský súd nemal pochybnosti nielen o tom, že sa stal skutok, ale ani o tom, že tohto skutku sa dopustili obžalovaný C. D. a obžalovaná A. B. ako objednávateľ. Na tento záver nasvedčujú najmä výpovede obžalovaného C. D., ktorý urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň vo svojej výpovedi jasne a zrozumiteľne popísal svoje konanie ako i skutočnosti, ktoré mal za dôležité a ktoré sa týkajú žalovaného skutku. Výpoveď obžalovaného bola z časti podporená aj výpoveďou poškodenej B. I. a svedka D. I., pričom v súhrne tieto vyznievajú vnútorne logicky, hodnoverne a sú v dobrom logickom súlade aj s ostatnými, vo veci vykonanými dôkazmi, na ktoré poukázal okresný súd v napadnutom rozsudku. Napriek tomu, že obžalovaná A. B. spáchanie skutku poprela, poškodenej B. I. uhradila sumu 2.000 eur ako náhradu škody a na hlavnom pojednávaní sa poškodenej ospravedlnila. Za takej situácie aj krajský súd neuveril obrane obžalovanej A. B., že obžalovaného C. D. nepozná a že ho na poškodenie áut určite nenavádzala. Takúto obranu považuje aj krajský súd za účelovú, prezentovanú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, pretože je v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Taktiež sa obžalovanej A. B. nepodarilo presvedčiť odvolací súd o nedôveryhodnosti výpovedí obžalovaného C. D., pretože jeho výpoveď je podporená okrem výpovedí poškodenej B. I. a svedka D. I., z časti aj výpoveďou samotnej obžalovanej A. B., z ktorej vyplýva, že dôvod na takéto konanie mala obžalovaná A. B., pretože ako sama uviedla, mala problémy s Q. I., ktorý jej mal poškodzovať auto, pričom auto Q. I. videla parkovať pri plote, kde boli aj autá poškodených a teda si myslela, že tam býva, čo logicky zapadá do kontextu výpovede obžalovaného C. D.. V súhrne potom treba uviesť, že dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní postačujú na vyslovenie jednoznačného záveru tak o vine obžalovaného C. D. ako i o vine obžalovanej A. B..

S prihliadnutím na obsah odvolacích námietok obžalovanej A. B. krajský súd zhodne, ako súd I. stupňa nemal pochybnosti o vine aj obžalovanej tak, ako jej to kladie za vinu obžaloba a prvostupňový rozsudok. Okresným súdom zistený skutkový stav veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu trestného činu, i konkrétne následné spáchanie, boli na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. V rámci celého trestného konania nebol vykonaný žiaden taký dôkaz, ktorý by podstatným spôsobom spochybňoval tvrdenia obžalovaného C. D. a poškodenej. V kontexte uvedených dôkazov preto ani krajský súd neuveril obhajobným námietkam obžalovanej A. B., nakoľko tieto považoval za tendenčné a účelové, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky obžalovanej, ich podstata spočívala v kritike spôsobu, akým okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy, najmä výpoveď obžalovaného C. D., poškodenej B. I. ako aj spôsob, akým bola určená a vyčíslená cena poškodených vozidiel. V odôvodnení odvolania následne obžalovaná polemizovala s odôvodnením rozsudku a presadzoval vlastnú verziu, ktorá je založená na inom, pre ňu priaznivejšom hodnotení vykonaných dôkazov (napríklad že osobu C. D. nepožiadala o podpálenie cudzích vozidiel, nikomu nič nezaplatila... alebo že kúpna zmluva pre vozidlo Nissan Micra s kúpnu cenou 1550,- eur je falzifikát a pod.)

Ku kritike obžalovanej ohľadne spôsobu, akým okresný súd hodnotil vykonané dôkazy, najmä výpovede poškodenej ako aj iné zabezpečené dôkazy v tomto konaní, je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Inak povedané, Trestný poriadok neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda že ich hodnotil na základe

vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992).

Krajský súd tiež opakovane vo svojich rozhodnutiach prizvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4Tdo/36/2015).

Inak povedané, proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013).

Potom v súhrne odvolacie námietky obžalovanej svojím obsahom nenapĺňajú žiadny odvolací dôvod podľa § 321 Trestného poriadku. Vykonané dôkazy, tak ako ich ustálil okresný súd a rovnako aj na ktoré poukazuje krajský súd vyššie v texte, totiž tvoria uzavretú reťaz jednotlivých priamych aj nepriamych dôkazov, logicky na seba nadväzujúcich, preto i krajský súd dospel k záveru, že vina tak obžalovaného C. D. ako i obžalovanej A. B. bola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, a preto rozsudok okresného súdu, pokiaľ ide o ustálenie skutkového stavu a jeho právne posúdenie, považoval za správny a zákonný s tým, že konanie obžalovanej A. B. tak, ako je opísané v súlade so zisteným skutočným stavom veci vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou účasti ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Navyše k tým odvolacím námietkam obžalovanej, v ktorých opakovane hodnotí výpoveď poškodenej B. I. odlišne od prvostupňového súdu, k týmto námietkam krajský súd poukazuje na vyššie uvedené základné pravidlá v súvislosti s hodnotením dôkazov ako i na to ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému, teda či svedok s obžalovaným je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)priateľskom, susedskom, či zamestnávateľskom vzťahu, príp. v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného (často hmotného) záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčina (vyplývajúce, či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným alebo svedkom a poškodným), ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/97/2009 zo dňa 3.9.2009.). Keďže výpoveď poškodenej B. I. bola podporená ostatnými dôkazmi, ako je vyššie uvedené, ani krajský súd tak ako súd prvostupňový nemal dôvod z nej nevychádzať, ale práve naopak, správne prvostupňový súd založil na nej svoje rozhodnutie. S hodnotením predmetnej výpovede

poškodenej, ako i obžalovaného či ostatných svedkov sa vysporiadal prvostupňový súd správnym spôsobom, ku ktorému nemá čo odvolací súd dodať a preto naň len poukazuje.

Ak aj obžalovaná v odvolacích námietkach zastáva názor, že kúpno-predajná zmluva pre vozidlo Nissan Micra je falzifikát, ktorý je na strane predávajúceho C. G. podpísaná tou istou osobou t.j. poškodenou B. I., k tejto je potrebné uviesť, že táto zmluva je založená v spise a bola v súlade s Trestným poriadkom prečítaná aj na hlavnom pojednávaní, pričom sama obžalovaná túto zmluvu videla, a preto pokiaľ v doplňujúcich dôvodoch odvolania namietala pôvod tejto zmluvy a spochybňovala, že ide o zmluvu - falzifikát, túto námietku považoval odvolací súd za účelovú, keďže túto zmluvu nevidela prvýkrát, bola ňou ako listinným dôkazom oboznámená počas hlavného pojednávania, jej pôvod potvrdila poškodená a obžalovaná mala možnosť sa k nej v minulosti vyjadriť. Pokiaľ tak učinila až v odvolacom konaní a spochybňovala jej pôvod, takéto spochybnenie nemá základ vo vykonanom dokazovaní. Taktiež je treba pripomenúť, že ak v predmetnej veci bol podkladom pre vyvodenie skutkových záverov listinný dôkaz (vo forme zmluvy), o ktorej pravosti súd nemal pochybnosť (s tým, že tú samotnú skutočnosť, že by v prípade tejto zmluvy malo ísť o falzifikát, obžalovaná obsahovo na hlavnom pojednávaní nenamietala) a považoval ich za hodnoverný zdroj relevantných informácií (ako postačujúce na preukázanie určitých skutkových okolností, čo je už otázkou skutkových záverov), nie je možné hovoriť o nezákonnosti dokazovania. Z pohľadu uvedeného konštatovania je rozhodné, že dotknuté dôkazy, s použitím aj ktorých odôvodnil konajúci súd svoje rozhodnutie, boli získané zákonným spôsobom (a zo zákonného prameňa) a po dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní v súlade so zákonom boli tieto rovnako v súlade so zákonom - v zmysle zásady uvedenej v § 2 ods. 12 Trestného poriadku - súdmi vyhodnotené. Zjednodušene povedané, žiadne porušenie zákona s následkom nepoužiteľnosti dôkazov získaných z namietaných listín teda nebolo súdmi v konkrétnych trestných veci zistené.

K tým odvolacím námietkam, v ktorých obžalovaná A. B. spochybňuje cenu zničených motorových vozidiel poškodenej, k tejto námietke je potom potrebné pripomenúť, že hodnota motorových vozidiel je okrem výpovede poškodenej preukázaná najmä odborným vyjadrením R. K. autobazáru, Senica zo dňa 15.10.2019, podľa ktorého cena osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz – Sprinter, rok výroby 2005, ktoré bolo zakúpené za sumu 3.000,- Eur, bola vyčíslená ku dňu poškodenia 02.10.2019 na sumu 2.800,- Eur a cena osobného motorového vozidla zn. Nissan Micra, rok výroby 2004, najazdených 121 000 km, neprihlásené, 60kW, ktoré bolo zakúpené za sumu 1.550,- Eur, bola vyčíslená ku dňu poškodenia 02.10.2019 na sumu 1.300,- Eur. Taktiež z dokladov k vozidlu zn. Nissan Micra bolo preukázané, že C. G. ako predávajúci predal kupujúcej poškodenej B. I. – JAMIS motorové vozidlo zn. Nissan Micra za cenu 1.550,- Eur dňa 10.12.2017 a tiež z výdavkového dokladu č. V20170159 zo dňa 10.12.2017 bolo preukázané, že poškodená B. I. zaplatila C. G. sumu 1.550,- Eur. Za danej dôkaznej situácie teda nebolo namieste (vzhľadom na vyššie uvedené) prisvedčiť k danej odvolacej námietke obžalovanej.

K tomu je z pohľadu krajského súdu potrebné dodať, že k zisteniu výšky majetkovej škody spôsobenej trestným činom proti majetku postačí odborné vyjadrenie alebo bežné a praktické znalosti získané vzdelaním a výchovou, ktoré má v určitej odbornej oblasti každý kultúrny človek (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 07.04.2005, sp. zn. 5 Tdo 198/2005). Odborné vyjadrenie sa ako podklad pre stanovenie výšky škody na veci využíva v jednoduchších prípadoch oproti zložitejším otázkam, kedy je nutné pribrať znalca. Za odborné vyjadrenie možno považovať napríklad „správu o cene tovaru či služieb od právnickej alebo fyzickej osoby, ktorá prevádzkuje obchodnú živnosť“ (bližšie pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 16.05.2012, sp. zn. 8 Tz 16/2012). Keďže výška škody bola objektivizovaná predmetným vyjadrením R. K. autobazár, Senica zo dňa 15.10.2019, potom súd nemal dôvod pochybovať ani o tvrdeniach poškodenej o výške vzniknutej škody.

V súhrne potom krajský súd uzatvára, že so zreteľom na pomerne obsiahle vykonané dokazovanie vo veci a jednotlivé dôkazy, na ktoré súd prvého stupňa podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovanej A. B., ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Vzhľadom na vyššie uvedené potom aj odvolací súd dospel k zisteniu, že konanie obžalovanej A. B. tak, ako je opísané v súlade so zisteným skutočným stavom veci vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, naplní všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou účasti ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pretože obžalovaná svojim úmyselným konaním požiadala iného, aby zničil a poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Na úplný záver odvolací súd uvádza, že vykonané dokazovanie nepreukázalo žiaden motív poškodenej B. I. ako i obžalovaného

C. D. obžalovanú A. B. krivo obviniť, resp. nedôvodne manipulovať s výškou škody, ktorá jej bola reálne spôsobená a objektivizovaná v rámci hlavného pojednávania. Vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré viedli odvolací súd k záveru o neopodstatnenosti a nedôvodnosti odvolacích námietok obžalovanej vo vzťahu k výroku o vine, pričom s ďalším odôvodnením v tomto smere v plnej miere odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň poukazuje.

K výroku o treste

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (obdobne pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tost/19/2015 zo dňa 23.6.2015).

S poukazom na vyššie uvedené základné zásady ukladania trestov teda krajský súd zameral svoju pozornosť pri rozhodovaní o odvolaní obžalovanej A. B. na skutočnosť, či v danom konkrétnom prípade bol uložený trest tak, ako to konštatoval prvostupňový súd, primeraný a či spĺňa všetky zákonné kritéria. Prvostupňový súd u obžalovanej A. B. správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Pri prevahe poľahčujúcich okolností (podľa § 38 ods. 3 trestného zákona) uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. S ohľadom na okolnosti spáchaného skutku, osobu obžalovanej a jej doterajší život správne prvostupňový súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmenečne odložil a súčasne podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona jej určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok. Takto uložený trest je aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajúci požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie, pričom zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Záverom neuniklo pozornosti krajského súdu, že v prípade obžalovanej prichádzalo do úvahy aj priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného poriadku, teda že sa obžalovaná pričiniła o odstránenie škodlivých následkov trestného činu tým, že škodu spôsobenú svojim protiprávnym konaním poškodenej B. I. z časti uhradila. Teda potom by bol potom pomer poľahčujúcich okolností oproti priťažujúcim 2:0, pričom v konečnom dôsledku by táto nesprávnosť nemala vplyv na konečnú výšku trestu, pretože pri jeho ukladaní bolo aplikované ust. § 38 ods. 3 Trestného zákona. Napokon pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd uložil obžalovanej podmenečný trest odňatia slobody na 6 mesiacov (čo je na samej spodnej hranici trestnej sadzby stanovenej v § 245 ods.2 Tr. zákona) , výkon ktorého jej podmenečne odložil a určil jej skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok, čo vzhľadom na všetky zákonné kritéria o ukladaní trestu považoval aj krajský súd za trest primeraný.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu a zo strany obžalovanej v tomto smere žiadne sporné otázky neboli, krajský súd nepovažoval za potrebné sa k tejto otázke bližšie vyjadrovať.

Z uvedeného vyplýva, že krajský súd nepovažoval odvolanie obžalovanej A. B. proti napadnutému rozsudku za dôvodné, preto ho zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.